

ÜLESTÕUSMISAJA IV PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap 4:8-12)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal ütles Peetrus, täis Püha Vaimu: “Rahva ülemad ja vanemad! Kui me täna peame kohtus aru andma vigasele inimesele tehtud heateost, et mis tema terveks on teinud, siis olgu teile kõigile ja kogu Iisraeli rahvale teada, et Jeesuse Kristuse nimel Naatsaretist – kelle teie risti lõite ja kelle Jumal on surnuist üles äratanud – seisab see mees teie ees tervena. Jeesus on see kivi, mille teie, hooneehitajad, olete kõlbmatuna kõrvale heitnud, kuid mis on nurgakiviks saanud. Ja kellegi teise nimes ei ole lunastust, sest taeva all pole inimesele ühtegi teist nime antud, kelle läbi võiksite õndsaks saada.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 118:1.8. 9.21. 22-23 26.28cd R:22)

R: Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid, on nurgakiviks saanud.

Tänage Issandat, sest tema on hea,
sest tema heldus kestab igavesti.

Parem on otsida pelgupaika Issanda juures
kui usaldada inimest.

R:

Parem on otsida pelgupaika Issanda juures
kui usaldada vürste.

Ma tänan sind, et sa oled mind kuulda võtnud
ja saanud minu lunastajaks.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.

Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.

R:

Kiidetud olgu, kes tuleb Issanda nimel.

Me kiidame teid Issanda kojast.

Sina oled mu Jumal, sind tahan ma tänada
mu Jumal, sind tahan ma ülistada igavesti.

R:

(Teine lugemine 1Jh3:1-2)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, vaadake, millise armastuse on Isa meile andnud, et meid hüütakse Jumala lasteks ja need me ka oleme. Kuid maailm ei tunne meid, sest maailm ei tunne teda. Mu armsad! Praegu me oleme Jumala lapsed, kuid see pole veel ilmsiks saanud, mis me tulevikus oleme. Teame vaid, et kui tema ilmub, oleme tema sarnased ja näeme teda niisugusena nagu ta on.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 10:14)

Halleluuja. Mina olen hea karjane, ütleb Issand,
mina tunnen omasid ja minu omad tunnevad mind. Halleluuja.

(Evangeelium Jh10:11-18)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal Jeesus ütles: Mina olen hea karjane. Hea karjane jätab oma elu lammaste eest. Palgaline, kes ei ole karjane ja kelle omad lambad ei ole, näeb hunti tulevat, jätab lambad maha ja põgeneb, ning hunt murrab neid ja ajab nad laiali. Palgaline põgeneb, sest ta on palgaline ega hooli lammastest.

Mina olen hea karjane. Mina tunnen omasid ja minu omad tunnevad mind, nõnda nagu Isa tunneb mind ja mina tunnen Isa, ning ma annan oma elu lammaste eest. Ja mul on veel teisigi lambaid, kes ei ole sellest tarast. Neid pean ma samuti juhtima, ja nemad kuulevad minu häält. Ning siis on üks kari ja üks karjane.

Sellepärast armastab Isa mind, et ma jätan oma elu, et seda jälle võtta. Keegi ei võta seda minult, vaid ma jätan oma elu vabatahtlikult. Mul on meelevald seda jätta ja meelevald seda jälle võtta.

Niisuguse käsu olen ma saanud oma Isalt.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui inimene satub raskesse olukorda, mis näib aina süvenevat, võib ta hakata

tundma, et tema elulootus on kadunud ja tal pole enam motiivi edasi võidelda. Kuid siis äkki, – siis, kui ärkab tema ellujäämisinstinkt – saab ta aru, et paljugi sellest, mida ta oli senini pidanud lootuseks, ei olnud muud kui laiskusest, edevusest ja enesehaletsusest moodustunud ümbris, millesse tõeline lootus oli mässitud. Julgeolekutunde kadudes võib aga ootamatult avaneda hoopis teistsugune tunnetus, millest lähtub uus lootus, uus jõud võitluseks elu eest, nüüd juba ka igavese elu eest.

Kas olete teiegi midagi niisugust kogenud? Ah ei ole? Noh, siis on teil võibolla elus lihtsalt hästi läinud, ja võib arvata, et hing on ikka veel sellesse healupakendisse mässitud.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, üks tuntud kristliku sekti guru on kord öelnud: “Sa ütled, et sa ei suuda rohkem, ...aga võibolla sa ei suuda vähem?” Gurusektis juhtub sageli, et niigi jõuvarude äärele aetud inimesele öeldakse, et senine pingutus oli ainult väike soojendus, päris tõeline töö nüüd alles algab... Kui aga inimene üleväsimusest läbi põleb ja kokku variseb, siis öeldakse talle, et ta on ise süüdi ja sekt ei taha temast enam midagi teada ega võta tema seisundi suhtes mingit vastutust.

Seesugune lentsõnana kõlav ütlemine “ikka rohkem suutmisest” sobiks muidugi väga hästi ka vastutustundetu treeneri suhu, kes soovib teha oma kasvandikest olümpiavõitjaid, hoolimata kahjust nende vaimsele ja füüsilisele tervisele. Ning kui kasvandik ületreenimise läbi töövõime kaotab, siis tundub õpetajale, et hoopis temale on tehtud ülekohut: näe, mina nägin sinuga vaeva, aga sina vedasid mind alt!

Mõnel inimesel pole aga välist sundijat vajagi, ta on endale ise piisavalt suur vaenlane, üritab maksu mis maksab kuulsaks või rikkaks saada, ja vahel saabki... selleks, et neljakümnendates eluaastates täielikult läbipõlenuna südamerabandusse surra.

Pole kahtlust, et inimesel on jõuvarusid, mida ta oma argipäevas ei kasuta – kuid seda heal põhjusel. Lühikest aega on küll võimalik ka ülepingutuse režiimil suuremate kahjudeta töötada, kuid pikema perioodi vältel ei möödu see tagajärgedeta. Nii vaimseid kui füüsilisi reserve vajame me pigem eriolukordade, mitmesuguste saatuselõkide ületamiseks; argipäevaste saavutuste jaoks tasub korraga ainult nii palju energiat välja anda kui me suudame seda jooksvalt taastada – sel juhul teeb treening meid tugevamaks, õppimine targemaks ja mõõdukus vastutustundlikumaks.

Vana-Rooma mõtleja Terentiuse sulest pärinev lentsõna ütleb: quod licet Iovi, non licet bovi – mis on lubatud Jupiterile, ei ole lubatud härjale. Kuigi selle ütlemise põhitähendus ironiseerib

topeltstandardite üle ühiskonnas, võib seda edasi arendades viidata ka asjaolule, et mida Jumal suudab, seda inimene ei suuda – ei suuda vastutada tagajärgede eest. Kui Jeesus on hea karjane, kes annab oma elu lammaste eest, siis pole see kuidagi üleskutse inimeste jaoks, et nemad peaksid lambaid karjatades käituma samamoodi. Uppuva lapse päästmine kiirevoolulisest jõest on kindlasti õige ja kangelaslik tegu, kuid lamba päästmine samast jõest inimeluga riskides ei ole õigustatud. Lisaks tuleb pöörata tähelepanu, et sellest päästetud lapsest hiljem hea inimese kasvatamine on juba teist laadi ülesanne, mis eeldab hoopis teistsugust kangelaslikkust.

Armsad õed ja vennad, lõunamaadel ei käinud karjane mitte karja taga, vaid ees. Jeesus andis selle kujundi kaudu mõista, et kui tema on läinud meie ees kui karjane, siis juhatab ta meidki igavestele karjamaadele. Kui tuleb meie aeg selle maailma jaoks surra, võime me temale julgelt järgneda. Aamen.